

Když jsem si v deváté třídě vybíral střední školu, věděl jsem, že chci kvůli hraní hokeje zůstat v Havlíčkově Brodě. Chtěl jsem školu, po které budu připraven „na všechno“. Něco jako gymnázium, ale zároveň jsem hledal technicky zaměřený obor. Po dni otevřených dveří na SPŠS jsem zjistil, že obor Technické lyceum je to, co hledám.

Při přechodu na střední školu jsem se nejvíc obával toho, jak budu schopen skloubit hokej se školními povinnostmi. Po pár týdnech jsem ale zjistil, že to jde. Musím říct, že především díky učitelům, kteří mi zatím vždy vyšli vstříc, za což jsem moc vděčný. Měl jsem také obavy z matematiky a samozřejmě z rýsování. Matematika mě ale paradoxně začala bavit ještě více než na základní škole. Na rýsování jsem si rychle zvykl a zjistil jsem, že rýsovat stavby je úplně něco jiného než rýsovat v geometrii. Vytvářet něco, za čím vidím výsledky, mě začalo bavit, a to především teď ve druhém ročníku, kdy jsme od rýsování „v ruce“ přešli k rýsování na počítači. Přestože to někdy není snadné, ta práce za to zkrátka stojí ☺.

Základem všeho je určitě třídní kolektiv. Jsem ve třídě plné skvělých lidí, se kterými si vždy navzájem pomůžeme. Každému jde lépe jiný předmět a právě vzájemná pomoc a nutná dávka humoru, kterého tady rozhodně není málo, nám pomáhá zvládat ty těžší chvíle ve školním roce. K utužení kolektivu také hodně přispěl týden na lyžařském kurzu v prvním ročníku. Ten považuji za jeden z nejlepších zážitků dosavadního života na SPŠS. Poznali jsme se lépe nejen mezi sebou ve třídě, ale také s našimi učiteli. Na tento týden v Jeseníkách rozhodně jen tak nezapomenu.

Na závěr můžu říct jen to, že i když je toho dohromady se sportem občas hodně, tak jsem za svůj výběr rád a neměnil bych ☺.

Marek Doležal; třída 2.B